

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Qvis sapie[n]s & intelliget ista. Prooemiu[m].

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

MOD. DIONYSII
CARTHUSIANI, DE
fonte lucis, ac semitis vitæ, tracta
tus admodum fructuosus
ac spiritualis.

LVCVLENTISS. IPSI
us auctoris in sequentem libellum
Præfatio.

Osee. 14.

Vis sapiens, & intelliget ista: in-
gens, et sciet hæc: quia rectæ viæ
mini, & iusti ambulabunt in eis:
uaricatores vero corruent in eis.
Verba ista ad literam protulit
ctus propheta Osee, Primo ad
nuãdum difficultatem sui voluminis. Secundo
ad designandam paucitatem intelligẽtium
dicta. Et horum rationem subiungens, adiecit
quã rectæ sunt viæ dei. In quibus iustos afferens
ambulatueros, transgressores vero casuros in eis.
Quia & si interim forte in eis cœperint profici
sci; non tamen in eis salubriter perseverant. Por-

Ibidem. 14

Et iuxta mysticum sensum verba hæc rite suscipiuntur de cognitione idonea triplicis viæ, qua i-
tur ad fontem beatitudinis, ad vltimum finem,
ad creatorem omnium deum sublimem & bene-
dictum: in cuius lympidissima, amorosa, & frui-
tiua contemplatione omnium mentium crea-
rum consistit felicitas: quemadmodum ipse testa-
tur vnigenitus patris æterni, loquens ad patrem,
Hæc est vita æterna, vt cognoscant te verum de-
um. Et rursus alibi, Ego sum, inquit, alpha & O,
principium & finis. De quo Esaias propheta:
Vere, inquit, in domino deo nostro salus Israel.

Iohan. 17

Apocal. 1.

Hieremi. 2

Denique quoniam pauci ad hunc beatissimum
ac beatificum finem, Deum incomparabiliter
gloriosum, per rectas ambulant vias, his potissi-
mum diebus, de quibus dixit Apostolus, Scito
quod in nouissimis diebus instabunt tempora
periculosa: & erunt homines amantes seipsum, cu-
pidi, elati, voluptatis amatores magis, quam
dei. Idcirco ad insinuandum paucitatem intel-
ligentium efficaciter vias tres, quibus ad altis-
simum est tendendum; (vt pote viam purgati-
uam, illuminatiuam, ac perfectiuam) merito præ-
inductum assumpsi uerbum propheticum. Quis sa-
piens & intelliget ista, & cætera. Siquidem hæc
ipsa, quæ de hac triplici via dicentur, non nisi ve-
re sapientibus innotescunt aut elucescere que-
unt. Quod si quispiam aliorum se dixerit ea co-
gnoscere, factis negabit: eritque cognitio eius aut
nulla, aut certe informis, nuda & arida, atque da-
mnationis meritoria grauioris: quemadmodum
ait saluator, Seruus qui cognouit voluntatem do-
mini sui, & non fecit: plagis vapulabit multis.

2. Timo. 3.

Ose. 14

Luc. 12

Præterea omnes iniquos vias domini ignorare
sacra copiose docet scriptura. Scriptum est enim

Iob. 24 Rebelles lumini nescierunt vias dei. Vniuersi
in mortali existentes peccato, rebelles sunt lumen
ni: lumini scilicet increato, deo sancto ac vero,
rectæ rationis iudicio. Hinc etenim dicit Prophe-

Baruch. 3 ta, Viam sapientiæ nescierunt, nec meminerunt
semitarum eius. Propterea omnes huiusmodi
scripturis diuinis insipientes ac fatui appellantur

Eccle. 1 De quibus Salomon loquitur, Stultorum infir-
2. Cor. 1 tus est numerus. Apostolus quoque, Stultam, inquit,
fecit deus sapientiã huius mundi. Est quippe
in talibus vitium puerilitatis, quod quoque stultitia
nuncupatur, veræ ac salutaris sapientiæ con-
trarium. Nam sicut infantuli poma & pira præ-
ferunt auro ac gemmis: ita miserimi huius se-
culi amatores, atque turpissimi immundiciarum ca-
nalium dilectores summo & incommutabili, &
circumscripto & incomparabili bono præeligunt
ac præponunt ista caduca, vana & vilia: quod
nihil stolidius, nihil irrationabilius, nihil iniquius
let excogitari. Itaque constat, quam pauci sunt
racer sapientes, utpote soli in charitate & gra-
tia consistentes, quorum cor a mortali immunditia
est culpa. Quum etenim supergloriosissimus
us fons sit totius lucis ac sapientiæ: certum quippe
omnes a deo auersi in tenebris atque stultis
uerfantur, Psalmographo concinente: Nescierunt
neque intellexerunt, in tenebris ambulare. Aposto-
lus quoque, Obscuratum est, ait, insipiens cor eorum.
Quum ergo hæc ita se habeant: ego te o charissime
me mi in Christo cupiens veræ ac salutaris sapientie
esse alumnum, atque per dei itinera ad veram
beatitudinis brauium gradientem: propono

Psal. 61 uerfantur, Psalmographo concinente: Nescierunt
Roma. 1 neque intellexerunt, in tenebris ambulare. Aposto-
lus quoque, Obscuratum est, ait, insipiens cor eorum.
Quum ergo hæc ita se habeant: ego te o charissime
me mi in Christo cupiens veræ ac salutaris sapientie
esse alumnum, atque per dei itinera ad veram
beatitudinis brauium gradientem: propono

auxiliante ac peragente superdulcissimo spiritu sancto, ex tuo amore conscribere aliquid de vijs dei synceris ac splēdidis: p̄sertim de triplici via salubri, qua vera ac sempiterna obtinetur felicitas. Procedamq; breuiter ac succincte quasi pro quotidiano exercitio ista compingens, quemadmodum iam frequenter ac deuote rogasti. Denique ante annos fere duodecim opusculū tibi scripsi de arcta via salutis, & mundi contemptu: nihilominus interim per vias latas, ac tenebrosas ambulasti. Nunc vero maturioris factus ætatis, ac pœnitens corde: sacros in vrbe ex deuotione ordines assumpsisti, proponens posthac sacerdotallyter atq; canonicè conuersari. Et quoniam domino annuente intra dies quindecim primā cantaturus es missam: ego in ea aliquid tibi offerre desiderans, aux̄ vero & argentum non habens, cogitavi charitati tuæ præsens deuotionale exercitium, ac paupertatis meæ opusculum in illa offerre: confidens hoc ipsum probitati ac prudētiae tuæ magis quam nummos aliquot aureos placiturum: affectuosissime precans, vt in eo perseveranter posthac exercearis quotidie, sicut nūc firmiter decreuisti, ne in pristina ruas mala. Ad qđ te multa sane nunc obligant: vtputa canonicatus, sacerdotium, literatura, et alia id genus quā plurima.

Huius
farrago
libelli

De multiplici via, de qua sacra agit scriptura.

Art. I.
S v Interro